

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Ing. R. P., nar. X**
bytem X

proti
žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 6. 2022, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 6. 2022, čj. X, a ze dne 1. 2. 2022 č.j. X, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 6. 2022, čj. X, (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 528/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení podle § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), odňala žalobci od 10. 3. 2022 invalidní důchod.

II. Žaloba a její podstatný obsah

3. Žalobce nesouhlasil se závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí a se závěry podkladových posudků vypracovaných pro účely obou rozhodnutí. Uvedl, že posudkový lékař učinil svůj závěr o tom, že již žalobce není invalidní, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván, takže si posudkový lékař nemohl učinit odpovídající představu o zdravotním postižení žalobce tak, aby byl schopen zaujmout relevantní stanovisko o zlepšení zdravotního stavu žalobce o 5 %.
4. Posudkovému lékaři žalobce dále vytkl to, že nehodnotil jeho celkovou výkonnost a stav, který se od roku 2020 nezlepšil. Není tak podle žalobce zřejmé, jak posudkový lékař k rozhodnutí o zlepšení zdravotního stavu žalobce o 5 % dospěl. Žalobce také poukázal na to, že posudkový lékař uvedl nesprávnou informaci o jeho pracovním zařazení, kdy měl být zařazen na původní pracovní pozici, přestože po návratu do po skončení pracovní neschopnosti již zastával pozici o dvě úrovně nižší oproti původní pozici.
5. Posudkový lékař při novém posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely námitkového řízení pak nevzal v úvahu ani výrazné zhoršení po stránce psychické. Plně nezhodnotil zdravotní stav žalobce podložený lékařskými zprávami a tento nemístně označil za subjektivní stesky, což žalobce považuje za nevhodné, urážející a zlehčující jeho zdravotní stav. Nehodnotil tak pokles pracovní schopnosti žalobce podle kapitoly V, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), kdy u něj dochází k projevům deprese, stresu a pocitu nebezpečí a úzkostí z pohybu v otevřeném prostoru a také z dalšího pracovního uplatnění umocněné ukončením pracovního vztahu ze strany zaměstnavatele k 31. 5. 2022. Nehodnotil také celkovou výkonnost žalobce, možnosti jeho uplatnění na pracovním trhu, schopnost vykonávat denní aktivity podle kapitoly V. položky 1c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity
6. Žalobce proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

7. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zrekapitulovala obsah žalobních námitek, obsah dávkového spisu a platnou právní úpravu, kterou se při svém rozhodování řídila. K jednotlivým žalobním námitkám pak uvedla, že žalobcem nově doložené psychické onemocnění se pozvolna rozvíjí a nezakládá invaliditu. Posouzení zdravotního stavu probíhá zejména na základě doložené zdravotnické dokumentace, kdy se vychází z výsledků funkčních vyšetření odborných lékařů. Osobní přítomnost na jednání, další vyšetření nebo případné dovyšetření přímo při jednání nejsou pro posouzení nezbytně nutné, je-li k dispozici dostatečná a aktuální zdravotnická dokumentace. Důvodem uznání invalidity nejsou podle žalované subjektivní pocity a úvahy žalobce ani vlastní vyhodnocení zdravotních potíží a svého zdravotního stavu, nýbrž jediné posudková rozvaha vycházející výhradně z objektivně zjištěného zdravotního stavu posudkovými lékaři dle platné vyhlášky o invaliditě. Jestliže tedy nebyl žalobce podkladovým posudkem uznán invalidním, rozhodla žalovaná správně, pokud rozhodla v souladu s tímto posudkem, který v daném případě splňuje náležitosti úplnosti, správnosti a přesvědčivosti.
8. S ohledem na namítanou nesprávnost posouzení zdravotního stavu pak žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV k prokázání či vyvrácení invalidity žalobce. Bez takového posudku nelze žalobě vyhovět, protože za současného stavu navrhla žalovaný zamítnutí žaloby jako zcela nedůvodné.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
10. Dne 31. 12. 2021 vydala PSSZ posudek o invaliditě žalobce, ve kterém posudkový lékař žalované dospěl k závěru, že žalobce již není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 30 %.
11. Na základě tohoto posudku vydala žalovaná prvostupňové rozhodnutí, který žalobci odňala od 10. 3. 2022 invalidní důchod.
12. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky obsahově víceméně shodné s námitkami uplatněnými v žalobě.
13. O námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace PSSZ, ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů. Lékař v posudku o invaliditě žalobce v řízení o jeho námitkách dospěl k závěru, že účastník řízení není invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě

neprůznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položky 1b (lehké funkční postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20% - 35% (zde zvolena konkrétní míra 30 % bez dalšího možného navýšení s ohledem na další zdravotní obtíže žalobce).

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Rozhodoval přitom po projednání ve věci samé, ke kterému nařídil jednání již přinejmenším s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem MPSV.
15. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
16. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepřítivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepřítivého zdravotního stavu.
17. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
18. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jeho zdravotního stavu. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkaznímu návrhu žalované soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobce Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 7. 12. 2022, evidenční číslo SZ/2022/1931-PH-10 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise MUDr. M. S., další lékař MUDr. M. B. s odborností interní lékařství a tajemník N. H.
19. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ a předložených lékařských nálezů k tomu, že pracovní

schopnosti žalobce ode dne 24. 9. 2020 bez přerušení poklesly nejméně o 35 % (avšak nikoli více než 49%), konkrétně pak právě o 35 %, a proto se v jeho případě již jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995. Posudková komise u žalobce shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti lehké funkční postižení odpovídající kapitole VI (Cévní postižení mozku a míchy), položky 1b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 20 – 35 %. Konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise stanovila na úrovni stropu ve výši 35 %.

20. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38).“*
21. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobce. Účastníci řízení pak ke složení posudkové komise a obsahu posudku nic nenamítli, a to ani v rámci nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě žalobce. V projednávané věci soud nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV.

VI. Závěr a náklady řízení

22. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že již přinejmenším k datu vydání napadeného rozhodnutí se u žalobce jednalo stále o invaliditu prvního stupně. Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.

23. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná ve věci neměla úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce žádné náklady řízení neprokázal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 8. února 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D. v. r.
samosoudce